

[Albrechtsen]

kongressen kan dokumentere, at NATO-ministerrådet har godkendt sagen.

Dette mummiespil skal Danmark ikke medvirke til med den virkning, at ikke mindst den amerikanske offentlighed bibringes det indtryk, at NATO og Danmark er tilhængere af kemiske våben.

Sagen er desværre langt fremskreden. Ifølge Arbejderbladet har NATOs militærkomité behandlet den den 13. februar, og i øjeblikket drøftes planer for udplacering af kemiske våben i Norge i en krisesituation mellem USAs og Norges regering. Det hele skal så ende med – ifølge Arbejderbladets artikel – at udenrigsministermødet i maj godkender en styrkemålsplan, som indeholder USAs del af NATOs kemiske »afskrækkelsesstyrke« (dvs. herunder de nye binærvåben).

Albrechtsen (VS):

Denne sag kan desværre komme til at minde lidt om den foregående, idet vi kan risikere, at der i NATO på det kommende udenrigsministermøde i maj 1986 sker det, at styrkemålsplaner indeholdende de nye kemiske binærvåben tages til efterretning eller godkendes – eller hvilken formulering man nu vil bruge om den faktiske realitet – og hvis der ikke dér er lande, der protesterer, vil den amerikanske regering dermed have banet vejen for at få bevillingerne til disse forfærdelige nye våben endeligt godkendt.

Forsvarsministeren (Engell):

For det første vil jeg gøre opmærksom på, at styrkemålsplaner efter NATOs gældende procedure altid er uforpligtende for de lande, som de retter sig til, og at selve beslutningerne under alle omstændigheder vil være nationale, altså i dette tilfælde amerikanske, anliggender.

Den forsvarsplanlægningsproces, som foregår, i øvrigt hvert andet år, i NATO, er en gennemgang af medlemslandenes styrkemålsplaner, og den ender med, at disse bliver taget til efterretning af forsvarsministrene på et møde i forsvarsplanlægningskomiteen, men det er det enkelte land, som selv afgør, hvilke anskaffelser der skal foretages.

For det andet er det en kendsgerning, at den klare danske holdning til kemiske våben er velkendt både af vore allierede og af andre lande. Den danske regering arbejder fort-

sat for gennemførelse af et globalt og internationalt forbud mod produktion, oplægning og brug af kemiske våben, hvilket jo også er i nøje overensstemmelse med folketingets dagsorden fra 3. maj 1984. Danmark kan som følge heraf ikke give støtte til nogen produktion af kemiske våben; det vil jeg understrege.

Uagtet NATOs styrkemålsplaner som nævnt ikke er bindende for noget medlemsland, har regeringen i den konkrete situation til hensigt i NATO endnu en gang at gøre vore allierede opmærksomme på den danske politik på det område og på, at Danmark ikke kan støtte en amerikansk produktion af kemiske våben. Den holdning vedkender vi os gerne, og den er nu i øvrigt også to gange blevet fremført fra regeringens side her i folketinget.

Albrechtsen (VS):

Ministeren bekræfter, at der er lagt op til den procedure, som jeg skitserede, og ifølge det, der netop er kommet frem om de vesttyske socialdemokraters modstand, frygter de, at det vil ske på en sådan måde, at USA kan bruge det til at få bevillingen igennem. Det samme har det norske socialdemokratis repræsentanter givet udtryk for i en artikel i Arbejderbladet, som jeg har henvist til i den skriftlige begrundelse for spørgsmålet.

Jeg vil derfor spørge ministeren, hvordan den danske modstand på det kommende udenrigsministermøde, som jeg er meget glad for at ministeren gav så klart tilsagn om, vil blive udmøntet, for det er jo nødvendigt, at den bliver udmøntet i en sådan form, at det står klart for USAs kongres, at forudsætningerne for bevillingen ikke er til stede, og det forudsætter, så vidt jeg kan bedømme det – men ministeren kan jo oplyse, om det er korrekt – at det sker i form af en fodnote eller en anden formel afstandtagen, som gør, at den amerikanske regering ikke kan bruge NATO-beslutningen eller dette at tage det til efterretning over for kongressen som en enstemmig NATO-tilkendegivelse om støtte til disse kemiske våben.

Er det rigtigt, at det forudsætter en sådan tilkendegivelse fra i hvert fald ét land, Vesttyskland, Danmark eller Norge, eller allerhelst dem alle tre?